

ἀλλ' ἢ ζῶον καὶ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν ἰσάμεθα. A
 ἔστι δὲ ἢ ἄπορία αὐτῆς καὶ τὸν ἢ αὐτῆς, καὶ διὰ
 τί, ἢ μὴ ποιεῖ τῶν εἰδῶν ἕτερον ἐναντιώσις, ἢ
 δὲ οὐδ' ὅτι, τὸ περὶ ὃν καὶ τὸ πλεοντόν λευκότης
 ἢ καὶ μελανία οὐ. ἢ ὅτι τὰ ὑφ' οὐκεία πάθη
 τῶν γῆρας, τὰ δὲ ἢ πῶς καὶ ἐπειδὴ τὸ μὴ λό-
 γος, τὸ δὲ ὕλη, ὅσα μὴ ἐν τῷ λόγῳ εἶσθ' ἐ-
 ναντιότητες, εἰδῆς ποιοῦσι διαφορὰ ὅσα δὲ
 ἐν τῷ σωματικῷ μὴ τῆ ὕλη, οὐ ποιοῦσι. διὸ B
 ἀνθρώπου λευκότης οὐ ποιεῖ, οὐδὲ μελανία,
 οὐδὲ τῶ λευκοῦ ἀνθρώπου ὅτι διαφορὰ κατ'
 εἶδος παρὰ μέλανα ἀνθρώπου, οὐδ' ἀνομο-
 ῖα τῆς. ὡς ὕλη γὰρ ὁ ἀνθρώπου. οὐ ποιεῖ ἢ
 διαφορὰν ἢ ὕλη. καὶ ἀνθρώπου γὰρ ἢ ὕλη, εἰσὶν
 οἱ ἀνθρώποι. διὰ τῶ, καὶ τὰ ἕτερα ἀσάρκεις
 καὶ τὰ ὅσα, ἐξ ὧν ὅδε καὶ ὅδε, ἀμὰ τὸ σῶμα, οὐ
 ἕτερον ὑφ', εἰδῆς δὲ οὐχ ἕτερον, ὅτι ἐν τῷ λό-
 γῳ καὶ ἐστὶ ἐναντιώσις. τῶ δὲ ὅτι ἀπομον-
 ὶ ἢ Κλημίας ὅτι ὁ λόγος μὲν τῆς ὕλης· καὶ ὁ
 λευκός δὲ ἀνθρώπου, ὅτι Κλημίας λευκός. καὶ
 συμβεβηκός οὐκ ὁ ἀνθρώπου λευκός. οὐδὲ ὁ
 χαλκοῦ δὲ κύκλου, καὶ ὁ ξύλινος, οὐδὲ πεί-
 ρωνον χαλκοῦ, καὶ κύκλος ξύλινος, οὐ διὰ
 τῶ ὕλη εἶδῆς διαφέρεσιν, ἀλλ' ὅτι ἐν τῷ
 λόγῳ ἔνεστι ἐναντιότης. πότερον δὲ ἢ ὕλη οὐ
 ποιεῖ ἕτερον τῶ εἰδῆς οὐσα πῶς ἕτερον, ἢ ἐστὶ
 ὡς ποιεῖ; διὰ τί γὰρ ὅδε ὁ ἴσως τοῦ δὲ ἀν-
 θρώπου ἕτερον τῶ εἰδῆς καὶ τοῦ σῶματος ὕλη οἱ
 λόγῳ αὐτῶν. ἢ ὅτι ἔνεστι ἐν τῷ λόγῳ ἐναντιώ-
 σις; καὶ γὰρ τῶ λευκοῦ ἀνθρώπου καὶ μέλαν
 ἕτερον. καὶ ἔτι γὰρ εἰδῆς, ἀλλ' οὐχ ἢ ὁ μὴ
 λευκός, ὁ ἢ μέλας· ἐπεὶ καὶ εἰ ἀμοφο λευκὸς
 καὶ, μοῖα αὐτῶ εἰδῆς ἕτερον. τὸ ἢ ἄρρεν καὶ
 θῆλυ, τὸ ζῶον οὐκ αὐτῶ πάθη, ἀλλ' οὐ κατ'
 τῶ οὐσίαν, ἀλλ' ἐν τῆ ὕλη καὶ τῶ σώματι.
 διὸ τὸ αὐτὸ σπέρμα, ἢ θῆλυ ἢ ἄρρεν γίνεται
 παθόντι παθός. τί μὴ οὐκ ὅτι τῶ εἰδῆς ἕ-
 τερον ἔῃ, καὶ διὰ τί τὰ μὴ διαφέρει εἰδῆς, τὰ
 δὲ οὐ, εἴρηται.

Κεφάλαιον.

Επεὶ ἢ τὰ ἐναντία ἕτερον τῶ εἰδῆς, τὸ ἢ
 φθαρτὸν καὶ τὸ ἀφθαρτὸν ἐναντία (σέ-
 ρησις γὰρ ἀδυναμία διαρροῦ μὴ) αἰά, καὶ ἕ-
 τερον ἔῃ τῶ γῆρας τὸ φθαρτὸν καὶ τὸ ἀφθα-
 ρτον. καὶ μὴ οὐκ ἔσθ' αὐτῶ εἰρήκα μὴ ἢ
 καὶ τοῦ οὐνομοίαν. ὡς δὲ εἰσὶν αἰεὶ ἀκα-
 κῆρον ἔῃ ὅτι αὐτῶ ἀφθαρτὸν καὶ φθαρτὸν ἕτε-
 ρον ἔῃ τῶ εἰδῆς, ὡς ὅτι οὐδὲ λευκὸν καὶ μέλαν.

quatenus animal & masculinum, & fo-
 mininum infine? Hæc autem dubitatio fe-
 rè eadem est, & cur hæc quidem contra-
 rietas diuersa specie faciat, hæc verò non:
 vt gressibile & volucre, albedo vero &
 nigredo non: an quoniam illa quidem
 propriæ passionis generis sunt, hæc vero
 minimè? & cum illud quidem ratio, hoc
 vero materia sit, quæcunque in ratione
 contrarietates sunt, specie differentiam fa-
 ciunt: quæcunque verò in coassumptio ma-
 teriæ, minimè faciunt. Quare hominis al-
 bedo, vel nigredo non facit, nec hominis
 albi ad hominem nigrum secundum speciem
 differentia est, etiam si vnum no-
 men ponatur. Homo nanque, vt materia
 est: materia verò non facit differentiam.
 Non enim hominis species, sunt homines.
 Quare & si carnes, & ossa, ex quibus hic, &
 hic est, diuersa sint, attamen totum diuer-
 sum quidem: specie verò non est diuer-
 sum: quoniam in ratione non est contra-
 rietas, hoc autem est vltimum indiui-
 dum. Callias verò, ratio cum materia est:
 & albus homo, quoniam Callias albus.
 Per accidens igitur homo est albus. Nec
 æneus, & ligneus circulus, siue triangulus
 æneus, & circulus ligneus ob materiam
 specie differunt, sed quoniam in ratione
 contrarietas inest. Vtrum autem materia
 non faciat diuersa specie, cum quodam
 modo diuersa sit, an aliquo modo faciat
 Cur enim hic equus ab hoc homine di-
 uersus specie, cum rationes eorum cum
 materia sint? an quoniam in ratione con-
 trarietas inest? Etenim hominis albi, & e-
 qui nigri specie diuersitas est, non tamen
 prout hic quidem albus, hic verò niger.
 Siquidem & si ambo albi essent, nihil mi-
 nus specie diuersi essent. Masculinum &
 foemininum, propriæ quidem animalis
 passionis sunt, sed non secundum substan-
 tiam, verum in materia, & corpore. Quare
 idem sperma aliquam passionem passum,
 aut foemina, aut mas fit. Quid igitur sit spe-
 cie diuersum esse, & cur quædam specie
 differant, quædam non, dictum est.

CAPVT X.

CVM verò contraria, specie diuersa
 sint, corruptibile autem, & incorrupti-
 bile contraria sint, (priuatio nanque de-
 terminata impotentia) necesse est diuer-
 sum genere esse corruptibile & incorru-
 pibile. Nunc autem igitur de his vnuer-
 salibus nominibus diximus. Videatur au-
 tem non esse necesse quodcunque corru-
 pibile, & incorruptibile, diuersa specie
 esse: quemadmodum nec album, & nigrū.